

IP OFFICE

Український національний офіс
інтелектуальної власності та інновацій

РЕЗЮМЕ РІШЕННЯ СУДУ ЄС

У СПРАВІ C-607/11,
ВІД 7 БЕРЕЗНЯ 2013 РОКУ
(ITV BROADCASTING LTD)

ПИТАННЯ, ЯКІ СТАВИЛИСЬ ЩОДО ТЛУМАЧЕННЯ ДИРЕКТИВИ ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ І РАДИ 2001/29/ЄС ВІД 22 ТРАВНЯ 2001 РОКУ ПРО ГАРМОНІЗАЦІЮ ОКРЕМИХ АСПЕКТІВ АВТОРСЬКОГО ПРАВА І СУМІЖНИХ ПРАВ В ІНФОРМАЦІЙНОМУ СУСПІЛЬСТВІ:²

(1) Чи поширюється право дозволяти або забороняти "доведення до загального відома публіки своїх творів дротовими або бездротовими засобами" у статті 3(1) [Директиви 2001/29] на випадок, коли: (a) Автори дають дозвіл на включення їхніх творів в наземну з вільним доступом телевізійну програму, призначену для прийому або на всій території держави-члена, або в межах географічної зони в межах держави-члена;

(b) Третя сторона ([так би мовити] організація, відмінна від первісного мовника) надає послугу, за допомогою якої окремі абоненти в межах передбачуваної зони прийому програми, які можуть правомірно приймати програму на телевізійний приймач у себе вдома, можуть увійти на сервер третьої сторони і отримувати зміст програми за допомогою інтернет-трансляції?

(2) Чи має значення для відповіді на вищезазначене питання, якщо: (a) Сервер третьої сторони дозволяє лише з'єднання "один на один" для кожного абонента, тобто кожен окремий абонент встановлює власне інтернет-з'єднання з сервером, і кожен пакет даних, надісланий сервером в інтернет, адресований лише одному окремому абоненту?

(b) Послуга третьої сторони фінансується за рахунок реклами, яка представляється "pre-roll" ([так би мовити] протягом періоду часу після входу абонента в систему, але до того, як він або вона почне отримувати контент програми) або "вбудована" ([так би мовити] в рамках програмного забезпечення для перегляду, яке відображає прийняту програму на пристрої перегляду абонента, але за межами зображення програми), але оригінальна реклама, що міститься в програмі, пропонується абоненту в той момент, коли вона вставляється в програму мовником?

(c) Організація, що втручається: (i) надає альтернативну послугу первісному мовнику, таким чином діє в прямій конкуренції з первісним мовником за глядачів; або

(ii) діє в прямій конкуренції з первісним мовником за доходи від реклами?

ОБСТАВИНИ СПРАВИ

Позивачами в основному провадженні є комерційні телевізійні мовники, які відповідно до національного законодавства володіють авторськими правами на самі телевізійні програми, а також на фільми та інші об'єкти, які включаються до їхнього мовлення. Вони фінансуються за рахунок реклами, що міститься в їхніх програмах.

TVC пропонує послугу інтернет-телебачення. Ця послуга дозволяє користувачам отримувати через Інтернет "прямі" трансляції з вільним доступом до телевізійних програм, зокрема телевізійних програм, що транслюються позивачами в основному провадженні.

TVC гарантує, що ті, хто користується їх послугами, можуть отримати доступ лише до того контенту, який вони вже мають законне право переглядати у Сполученому Королівстві на підставі своєї ліцензії на мовлення. Таким чином, умови, з якими користувачі повинні погодитись, включають наявність чинної телевізійної ліцензії та обмеження використання послуг TVC територією Сполученого Королівства. Веб-сайт TVC має можливість автентифікувати місцезнаходження користувача та відмовляти в доступі, якщо умови, накладені на користувачів, не виконуються.

Послуга TVC фінансується за рахунок реклами. Аудіовізуальна реклама показується перед тим, як користувач може переглянути пряму трансляцію. Реклама, яка вже міститься в оригінальній програмі, залишається без змін і надсилається користувачеві як частина трансляції. Існує також "вбудована" реклама, яка з'являється на комп'ютері або іншому обладнанні користувача.

Позивачі в основному провадженні порушили справу проти TVC у Високому суді правосуддя (Англії та Уельсу) (Канцлерське відділення) за порушення їхніх авторських прав на програми та фільми, стверджуючи, серед іншого, що здійснюється доведення до загального відома публіки творів, заборонене статтею 20 Закону про авторське право, промислові зразки та патенти 1988 року в редакції, що застосовується до фактів в основному провадженні, а також статтею 3(1) Директиви 2001/29.

Високий суд вважає, що не зрозуміло, чи здійснюється "доведення до загального відома публіки" у значенні статті 3(1) Директиви 2001/29 у випадку, коли така організація, як TVC, з повним усвідомленням наслідків своїх дій та з метою залучення аудиторії до власних трансляцій і реклами, передає через інтернет трансляції тим представникам публіки, які мали б право на доступ до оригінального сигналу мовлення використовуючи власні телевізори або ноутбуки у власних будинках.

За таких обставин Високий суд правосуддя (Англії та Уельсу) (Канцлерське відділення) вирішив призупинити провадження у справі та передати на розгляд Суду для ухвалення попереднього рішення наведені вище питання.

РОЗГЛЯД СПРАВИ

У питаннях 1 та 2(а) Суд визначає значення поняття "поширення" та відповідає на питання, чи підпадає діяльність, про яку йдеться в основному провадженні, під сферу його застосування.

Суд зазначає, що Директива 2001/29 не дає вичерпного визначення поняття "поширення". Таким чином, значення та обсяг такого поняття має визначатись з огляду на контекст, в якому воно відбувається, а також зважаючи на мету Директиви - встановлення високого рівня охорони авторів, що дозволяє їм отримувати належну винагороду за використання їхніх творів, зокрема, у випадку доведення до загального відома публіки.

У зв'язку з цим Суд дійшов висновку, що регулюючи ситуації, в яких певний твір підлягає багаторазовому використанню, законодавець Європейського Союзу мав на увазі, що кожна трансляція або ретрансляція твору, в якій використовується певний технічний засіб, повинна, як правило, мати індивідуальний дозвіл автора відповідного твору.

Тому, з огляду на те, що інтерактивне надання доступу до творів шляхом ретрансляції наземної телевізійної програми через Інтернет використовує специфічні технічні засоби, відмінні від тих, за допомогою яких здійснювалось первинне поширення, така ретрансляція повинна розглядатись як "поширення" в розумінні статті 3(1) Директиви 2001/29. Отже, така ретрансляція не може бути звільнена від дозволу авторів творів, що ретранслюються, коли вони доводяться до загального відома публіки.

Але, Суд зауважує, для того, щоб бути віднесеним до категорії "доведення до загального відома публіки" в розумінні статті 3(1) Директиви 2001/29, охоронювані твори також повинні бути фактично поширені для "публіки". Даний термін в розумінні статті 3(1) Директиви 2001/29 стосується невизначеної кількості потенційних отримувачів і передбачає, крім того, досить велику кількість осіб.

У цьому контексті не має значення, чи отримують потенційні отримувачі доступ до поширених творів через з'єднання один-на-один. Такий метод не перешкоджає одночасному доступу великої кількості осіб до того самого твору.

Оскільки ретрансляція творів через Інтернет, про яку йдеться в основному провадженні, спрямована на всіх осіб, які проживають у Сполученому Королівстві, мають доступ до Інтернету та стверджують, що мають ліцензію на мовлення в цій державі, вона спрямована на невизначену кількість потенційних отримувачів та передбачає велику кількість осіб. Тобто, Суд визнав, що шляхом ретрансляції, про яку йдеться, охоронювані твори дійсно поширюються "публіці" у значенні статті 3(1) Директиви 2001/29.

Розглядаючи питання 2 (b) Суд з'ясував, що прибутковий характер не визначає остаточно, чи можна вважати ретрансляцію, подібну до тієї, про яку йдеться в основному провадженні, "поширенням" у розумінні статті 3(1) Директиви 2001/29.

У питанні 2(c) Суд зазначив, що ні з Директиви 2001/29, ні з практики Суду не випливає, що конкурентні відносини між організаціями, які здійснюють трансляцію в реальному часі творів, охоронюваних авторським правом, або подальшу ретрансляцію таких творів, мають значення для цілей класифікації трансляції як "доведення до загального відома публіки" у значенні статті 3(1) Директиви 2001/29.

Отже, поняття "доведення до загального відома публіки" в розумінні статті 3(1) Директиви 2001/29/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 22 травня 2001 року про гармонізацію окремих аспектів авторського права і суміжних прав в інформаційному суспільстві має тлумачитись як таке, що охоплює ретрансляцію творів, включених до наземної телевізійної програми

- коли ретрансляція здійснюється організацією, що не є первісним мовником,
- за допомогою інтернет-трансляції, доступного абонентам такої іншої організації, які можуть отримувати таку ретрансляцію, увійшовши на її сервер,
- навіть якщо такі абоненти перебувають у зоні прийому такої наземної телевізійної програми та можуть правомірно приймати її на телевізійний приймач.

На відповідь на питання 1 не впливає той факт, що ретрансляція, подібна до тієї, про яку йдеться в основному провадженні, фінансується за рахунок реклами і, отже, має комерційний характер.

На відповідь на питання 1 не впливає той факт, що ретрансляція, подібна до тієї, про яку йдеться в основному провадженні, здійснюється організацією, яка діє в прямій конкуренції з первісним мовником.

ЗАСТЕРЕЖЕННЯ:

Проект має на меті поширення інформації про практику Суду ЄС з питань інтелектуальної власності серед зацікавлених фахівців.

Текст перекладу та резюме рішень Суду ЄС з питань інтелектуальної власності розроблено та представлено з інформаційною метою.

Представлена інформація НЕ є офіційною і НЕ рекомендована для використання у експертних дослідженнях.

Переклад та резюме рішень Суду ЄС створені з використанням відкритої інформації, що міститься у інформаційній системі Суду ЄС. (<https://curia.europa.eu>).

ІНФОРМАЦІЯ ПРО ПРОЄКТ:

Серія: *Рішення Суду ЄС з питань інтелектуальної власності: резюме, неофіційний переклад.*

Про що: *про позиції Суду ЄС у сфері інтелектуальної власності.*

Для кого: *для фахівців з питань інтелектуальної власності.*

Мета: *інформування спільноти про практику Суду ЄС з актуальних питань інтелектуальної власності.*

Координатор: *к.ю.н., доцент Любов Майданик.*

Виконавці: *Юлія Кравченко, Анна Ткачук.*

Більше резюме Рішень Суду ЄС шукай тут

<https://www.facebook.com/IP.Academy.of.Ukraine>

© УКРНОІВІ, 2023